

Hva **i alle dager** er det Gud er opptatt av?

Kurs-/Samtalehefte for grupper
og menigheter

Hftet er utarbeidet av Audhild Kaarstad og Knut Grønvik

Illustrasjoner ved Pål Ketil Botvar

Opplag: 3000

Trykkingsår: 2004

Hva i alle dager er det Gud er opptatt av?

- Er han i det hele tatt der?
- Hvor er Gud i alt som skjer omkring oss?
- Hva tenker andre om Gud?
- Hvilken rolle har jeg i samspillet mellom min og andres tro?
- Hvordan unngå at kirken blir en interesse for de få?
- Hva preger oss og tiden vi lever i?
- Hva slags lengsler og drømmer finner vi innenfor og utenfor kirkeveggene?
- Hvordan formidle evangeliet slik at det berører livet?
- På hvilken måte kan vår lokale menighet bidra til at evangeliet når ut i hele verden?

Kirken har fått et verdensvidt oppdrag: "Gå ut i hele verden og forkynn evangeliet for alle mennesker!" (Markus 16,15)

Hvordan kan kristne menigheter ivareta dette oppdraget i dag? Menighet i bevegelse ønsker velkommen med på en vandring der hele kirken sammen prøver å forstå hva det er å være en misjonerende kirke.

En misjonær trenger å lære språk og kultur før han eller hun kan formidle evangeliet. Alle i kirken er misjonærer der de er.

Vi viser troen vår gjennom det vi sier og gjør. Men er vi klar over hva som er vår egen misjonssituasjon?

- Hvem kan vi dele troen vår med og hvordan skal vi gjøre det?

Menighet i bevegelse er et 3-årig prosjekt satt i gang av Samarbeidsråd for menighet og misjon, Kirkerådet. Se hjemmesiden: www.kirken.no/misjon. Vi vil stimulere alle med drømmer for menigheten. Vi vil skape arenaer der nysgjerrighet, frustrasjon og spørsmål kan komme frem og erfaringer kan deles.

GJØR DET SLIK:

Det du nå holder i hendene er et samtaleopplegg hovedsakelig til bruk for folk i menigheten. Det er mulig å bruke dette på ulike måter:

- Til personlig studium
- Som studieopplegg for et lederteam
- Til samtaler i en husgruppe eller annen liten gruppe

- Som basis for et kurs i fire deler
- Som en "plukk-og-bland-ressurs" for et hjemmelaget program
- Som en hjelp til menigheter som vil gi innspill til temaet på Kirkemøtet 2005: "En misjonerende kirke"

Innspill til temaet: "En misjonerende kirke" kan gis

- på e-post til tore.laugerud@kirken.no eller audhild.kaarstad@kirken.no
- ved å besvare de 4 spørsmålene på prosjektets hjemmeside: www.kirken.no/misjon

Hvert kapittel er delt inn i 4 hoveddeler

- a Alfa – er en introduksjon. Du finner her noen sitater, fakta, vitnesbyrd og annet som kan lede inn i temaet.
- b Beta – går litt mer i detalj, særlig ut fra den kultursituasjonen vi befinner oss i.
- g Gamma – gir deg et kort innblikk i en bibeltekst som aktualiserer både temaet og det å være kirke i dag
- d Delta – er gruppeoppgaver. Her får du selv delta. Det er spørsmål til samtale, det er skjema å fylle ut, det er tegninger å tegne. Velg den eller de oppgavene som er mest aktuelle for deg/dere!

Fleire av oppgavene er hentet fra heftet til Robert Warren: "Launching a Missionary Congregation".

Hva i hele vide verden er det som skjer med folk i våre dager?

Folk er i bevegelse.

Landet vårt har blitt en møteplass for ulike religioner og livssyn. Folk har blitt sin egen autoritet og spør ikke etter kirkens meninger. Stadig færre kjøper "pakketurer helt fram" med en menighet eller organisasjon, men foretrekker "interrail", der en stiger av og på underveis. Mange shopper

på flere religiøse torg samtidig. For

suget etter mening og livshjelp, ja, lengselen etter den kjærlige Gud, er intens.

Verden er i rask endring.

Evangeliet finner nye veier til menneskene.

I sør og øst bryter millioner opp fra gamle religiøse mønstre og vender seg til Jesus Kristus. Troen blir ny og kommer tilbake til oss.

Alfa

VISSTE DU AT

Sør-Korea har sendt 11 000 misjonærer, India så mange som 30 000, Nigeria nærmere 4000 og latinamerikanske land mer enn 6000? I alt har disse landene mer enn 50 000 misjonærer som enten har reist til fremmede kulturer eller har krysset kultur- og språkgrenser innen sitt eget land. Til sammenligning har Norge for tiden cirka 750 misjonærer som arbeider i utlandet.¹

I ALL VERDEN

Tor Arne Moxheim var i 1991 på reise jorda rundt. Han fikk følelsen av at noe utenfor ham selv var med ham og vernet om ham. Følelsen vokste seg sterkere, og da han hadde kommet hjem begynte han å søke etter sannhet og meningen med livet. Han begynte å studere antikk og moderne filosofi og litteratur, og gikk videre i ulike nyreligiøse retninger. I 1997 formidlet noen venner fra new-age miljøet kontakt med ei hinduistisk sekt som skulle arrangere en pilegrimstur til det hellige fjellet Mt. Kailash i Tibet.

- Jeg var kav åpen og hadde store forventninger til at jeg skulle komme hjem fra denne turen med svaret. I grunnen opplevde jeg ingenting. I stedet så jeg hvordan åndeligheten noen av dem skapte inntrykk av å ha, egentlig ikke var åndelig i det hele tatt.

- Etter denne opplevelsen hadde jeg bare én sten igjen som ikke var snudd. Å bli en kristen var det siste jeg ville. Derfor prøvde jeg alt annet først. Jeg var sikker på at å bli kristen var det samme som å si nei til mange muligheter og ting jeg hadde lyst til å gjøre. Men jeg bad til Gud og sa at nå hadde jeg prøvd å finne ham på min måte, nå fikk han møte meg på sin. Da jeg første gang gikk til et kristent møte med et åpent sinn, opplevde jeg å bli totalt møtt av Gud. Prekenen var som skreddersydd for meg, og besvarte mange av mine spørsmål. Etter dette opplevde jeg å være fylt av Guds kjærlighet i flere uker på en spesiell måte. Guds Ord åpnet seg for meg, og jeg fikk se at menneskene er kalt til å elske og bygge hverandre opp.²

1) På en internasjonal misjonærkonferanse i Canada 2003, ble disse opplysningene gitt. Hans Thore Løvaas: "Tall, trender og kall" 4/2004 Norsk tidsskrift for misjon.

2) Tibaneren (Tibetmisjonens blad) laget en reportasje om Tor Arne Moxheim sin vei til tro. Vi har tatt utdrag fra den med tillatelse både fra bladet og Moxheim selv.

HVA SKAL TIL FOR AT FOLK SKAL TRO PÅ JESUS I VÅRE DAGER?

De religiøse valgmulighetene er flere enn før. Flere religioner og kulturer gjør seg gjeldende.

Mange er forvirret og det store spørsmålet er: "Kan vi i det hele tatt hevde at det er noe som er sant?" Hittil har man kunnet si: "Gud elsker deg og har en fantastisk plan for livet ditt." Hvis du sier dette til noen i dag, kan du få minst tre ulike reaksjoner:

1. Du kan få dette svaret: "Hva mener du med Gud? Jesus, Yahve, Allah, Buddah, Naturen, Sofia (Visdommen) eller Kjærlighet...?"
2. Personen du sier det til kan være veldig opptatt av spiritualitet uten å kjenne til noe gudsbegrep i det hele tatt og ute av stand til å forbinde Gud med noe som helst personlig.
3. Den du sier det til svarer: "Ikke fortell meg at Jesus elsker meg. Vis meg det, så jeg kan se det."

Det er rom for å eksperimentere, for mystikk og erfaringsbasert læring i dagens samfunn. De unge ber ikke lenger om at noen anvender de bibelske historiene på livet deres. De hevder andre ikke vet noe om livet deres, de vil høre alt og vite hva det egentlig betyr og deretter vil de se om de kan anvende det selv.

Mens man for noen generasjoner siden fokuserte på samhold gjennom store organisasjoner, er det i dag viktigere for mange å være en del av et mindre fellesskap. Flere ønsker å bruke livet til noe meningsfullt, til å være til for andre. Verdien av det sanne og ekte står sterkt, men det må erfares som sant og ekte av den enkelte. Derfor må teorier få praktiske konsekvenser. Lengselen etter å leve helhetlig er sterk. Disse verdiene er gode utgangspunkt for en kirke som ønsker å være til for dagens mennesker.

- Når mennesker leter etter identitet kan vi vise til den identiteten og enheten det gir å være et fellesskap i Kristus, et fellesskap basert på praktisk omsorg, tilgivelse og raushet, bønn og tilbedelse.
- Når trender gir mer rom for mystikk, kan kirken frimodig holde fram mysteriet: Gud ble menneske og døde på korset. Gud virker ved sitt ord gjennom dåpsvann og vin og brød. Kristus sammenfatter alt i himmel og på jord.
- Når mange søker helhet og sammenheng, utfordres kristne på nytt til å la det som forkynnes få konsekvenser i sine liv slik at kirken blir mer enn ord. Jesus ønsker både å hele oss og at vi skal leve helhetlig. Det han gjør for oss er både et forbilde på og en kilde til det vi gjør for hverandre.

LUKAS 24,13-35: HVA ER DET DERE GÅR OG SNAKKER SÅ IVRIG OM?

Samme dag var to disipler på vei til en landsby som heter Emmaus, seksti stadier fra Jerusalem, og de samtalte om alt det som var skjedd. Mens de nå snakket sammen og drøftet dette, kom Jesus selv og slo følge med dem.

Men det var noe som hindret dem i å se, så de ikke kjente ham igjen. Han sa da til dem: «Hva er det dere går og snakker så ivrig om?»

De stanset og så bedrøvet opp, og den ene, som het Kleopas, svarte: «Du må være den eneste tilreisende i Jerusalem som ikke vet hva som er hendt der i disse dager.»

«Hva da?» spurte han.

«Dette med Jesus fra Nasaret,» svarte de. «Han var en profet, mektig i ord og gjerning for Gud og hele folket. Men våre overprester og rådsherrer utleverte ham og fikk ham dømt til døden og korsfestet ham. Og vi som hadde håpet at det var han som skulle utfri Israel!

Men nå har det allerede gått tre dager siden dette hendte. Likevel har noen kvinner som hører til hos oss, gjort oss forvirret. De gikk ut til graven tidlig i morges, men de fant ikke hans legeme. De kom tilbake og fortalte at de hadde sett et syn av engler som sa at han lever. Da gikk noen av våre til graven, og de

fant det slik som kvinnene hadde sagt; men ham selv så de ikke.»

Da sa han til dem: «Så uforstandige dere er, og så trege til å tro alt det profetene har sagt!

Måtte ikke Messias lide dette og så gå inn til sin herlighet?» Deretter begynte han å utlegge for dem det som står om ham i alle skriftene, helt fra Moses av og hos alle profetene.

De nærmet seg nå den landsbyen de skulle til, og han lot som han ville dra videre. Men de bad ham inntrengende: «Bli hos oss! Det lir mot kveld, og dagen heller.»

Da gikk han med inn og ble hos dem. Og mens han satt til bords med dem, tok han brødet, bad takkebønnen, brøt det og gav dem. Da ble øynene deres åpnet, så de kjente ham igjen; men han ble usynlig for dem.

Da sa de til hverandre: «Brant ikke våre hjerter i oss da han talte til oss på veien og åpnet skriftene for oss?» Og de brøt opp med en gang og vendte tilbake til Jerusalem. De fant der de elleve og vennene deres samlet, og disse sa: «Herren er virkelig oppstått og har vist seg for Simon.»

Selv fortalte de to om det som hadde hendt på veien, og hvordan de hadde kjent ham igjen da han brøt brødet.

Når det er noe du har forestilt deg og trodd på og gått lenge og ventet på, er det ikke lett å se andre

løsninger. Disiplene hadde ventet på at Jesus skulle befri Israel fra okkupantene. Han gjorde ikke det. Han døde på et kors i stedet. Noen kom og sa at han var stått opp igjen. Hva skulle disiplene tro om det?

Midt i denne forvirringen kommer Jesus og går et stykke sammen med to av dem. Han forklarer dem hvorfor det måtte skje slik, men de skjønner ikke at det er Jesus som går der. Han samtaler med dem, tolker Bibelen for dem, men gir dem likevel tid til selv å finne ut hva de skal tro. De merket at dette møtet gjorde dem godt (det brant i deres hjerter) og de ønsket å være mer sammen med Jesus. Derfor inviterte de ham til et måltid.

Først da Jesus brøt brødet og bad takkebønnen kjente de ham igjen.
Har vi tid og mot til å gå sammen med mennesker i

deres tempo og på deres premisser? Har vi tid til å gå sammen med Jesus slik at hans holdninger kan prege våre møter med hverandre?

Kirken ønsker å være til for folket. Men menneskene forandrer seg med tiden. Derfor må kirken også være åpen og villig til endring. Kan vi gå sammen og hjelpe hverandre å finne ut hva det betyr å være kirke i dag?

Jesus lar samtalen få godt med rom på vei til Emmaus. Han veileder de to disiplene til sannheten heller enn å slå fast sannheter. Han har aldri bedt kirken om å oppnå en viss prosent kirkevekst, men om å se den enkelte. På kirkens vei ut i hele verden er møter mellom enkeltmennesker kanskje noe av det viktigste som skjer?

SPØRSMÅL TIL SAMTALE

1. Se på illustrasjonen på første side i dette kapitlet. På hvilken måte utfordrer den deg? Hva sier bildet om verdier? (For eksempel verdien av å slippe de unge til slik de er, verdien av det hellige; "ta dine sko av, du står på hellig grunn", verdien av tradisjon, verdien av videreføring, rausheten i evangeliet m.m.)
2. Fullfør denne setningen med ikke mer enn 12

- ord. "Jeg tror at hensikten med vår lokale kirke er..."
3. På hvilken måte kan vår menighet hjelpe oss til å forstå tiden vi lever i?
4. Har tidsskiftet medført endringer i din menighet? Beskriv. Hvilke endringer er ønskelige?
5. Hvilke erfaringer har dere med setningen fra ingressen: "Suget etter mening og livshjelp, ja, lengselen etter den kjærlige Gud, er intens." Diskutør påstanden.

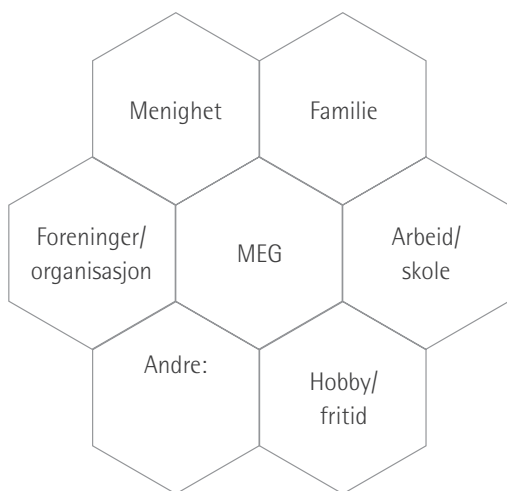
DEFINISJON AV NETTVERK

Et nabolag betyr ikke så mye for mennesker som bruker mesteparten av sin tid i mange ulike nettverk. Denne oppgaven er en hjelp til å bevisstgjøre deg på de nettverkene du er en del av og til å se hvem du er mest sammen med. Hvordan ivaretar du oppdraget å gå *ut til alle* samtidig som du er til for dine nærmeste og hvert enkelt menneske du møter?

SITUASJONS- OG TIDSANALYSE

På neste side finner du en svært så skjematisk oversikt over hvordan ulike sider ved samfunnsliv og kultur endrer seg. Se særlig på det som karakteriserer vår tid. Hva lærer dette oss om hvordan vi kan være kirke/menighet i dag? Hvis smågrupper er viktig, hvis det stemmer at autoritet skapes innenfra, av det en opplever som sant og ekte, hvis mening betyr mer enn levestandard osv, hvordan kan vi som menighet ta dette på alvor?

Tegn en kartskisse over ditt lokal-område. Skriv ned navn på mennesker du kjenner godt og plassér dem på kartet.

Tegn så et diagram åla det ved siden av. Hver sirkel rundt midtsirkelen representerer ulike nettverk. Hvilke av nettverkene har du dine venner i? Skriv ikke mer enn tre navn i disse.

Hvilken av de to oppgavene var lettest?

Hvor forskjellig tror du denne oppgaven hadde blitt om den var blitt gitt til noen for 25 år siden?

Hva har du lært om hvor mange og hva slags forhold du har til mennesker?

	19. århundre	20. århundre	21. århundre
<i>Livet handler om:</i>	overlevelse	levestandard	livsmening
<i>Næringsgrunnlaget er:</i>	jord/fiske	kapital/industri	tjeneste/service
<i>Forholdet til andre mennesker preges av:</i>	nærhet/lokale grupperinger	fjerne forhold muliggjøres/ samlinger på landsbasis	smågrupper
<i>Grunnleggende verdier:</i>	tradisjon	solidaritet	frihet
<i>Autoritet skapes:</i>	ovenfra	nedenfra	innenfra
<i>Religiositetens sted:</i>	kirken	bevegelsen (pinsebevegelsen/misjonsbevegelser osv.)	steder som gir livskvalitet
<i>Religionen fungerer som:</i>	overbygning (meningssfære)	sektor (profesjonssfære)	arena (relasjonssfære)
<i>Menighetsmessig fokus:</i>	kirkelige handlinger	forkynnelse/aktivitet	spiritualitet/relasjoner

LAG EN STRATEGI

Tiden er nå. Stedet er ditt lokalområde.

Identifiser et område der de fleste ikke er aktive i kristen sammenheng. Legg en strategi for hvordan man kan bygge menighet for disse menneskene. Beskriv når og hvor menigheten ville møtes, hva den ville gjøre når den møttes og hvorfor den gjør tingene på den måten. Beskriv også hvordan menigheten tar på alvor at den er en del av Guds verdensmisjon. Dere har tilgang til de ressursene dere ønsker. Denne øvelsen er ment å skulle stimulere drømmen om en misjonerende menighet. Hvis

dere er flere grupper sammen, velg en i gruppen til å gi en kort situasjonsrapport for de andre til slutt.

BØNN

*Nådige og hellige Gud, gi oss innsikt, så vi kan kjenne deg, øyne så vi kan se deg, et hjerte som mediterer i deg og en tjeneste hvor vi bekjenner deg som vår Frelser og Herre i ord og gjerning.
Amen.*

"Meg er gitt all makt i himmel og på jord. Gå derfor ut og gjør alle folkeslag til disipler."
Matteus 28,18

Hva i himmel og på jord er det Gud holder på med?

Gud er i bevegelse

Helt fra den kvelden han vandret rundt i Edens hage på leting etter Adam, har han vært i bevegelse for å gjenopprette forholdet til verden og menneskene.

Siden ble han selv et menneske og beveget seg blant oss på

jorden. Gjennom Jesus kom

han for å oppsøke det som var fortapt, og frelse det.

Dette fortsetter han med, også i våre dager.

Gud er i stadig bevegelse for å berge den verden han har skapt.

Han når inn hos stadig flere mennesker, over hele kloden.

VISSTE DU AT

i Bogafjell, en nyplantet menighet i et nytt boligområde, går 15% av de døpte i menigheten til kirken hver søndag mens statistikken på landsbasis ligger på 1-2%?³

I ALL VERDEN

Kathmandu Post trykket i februar en reportasje om den kristne veknelsen i Nepal med fokus på helbredelser og opprør mot hinduistisk undertrykkelse. Normalt har avisen inntatt en kritisk holdning og vært opptatt av et hinduistisk svar på

utfordringen. Fascinert av Guds "mirakuløse helbredende kraft", og misfornøyd med hinduismens og buddhismens diskriminerende tradisjoner, konverterer flere og flere nepalesere til kristendommen over hele landet - i øst, så vel som i vest og syd. Selv om grov diskriminering, slik som de kaste-løse utsettes for i det nepalesiske samfunnet, tvinger mange til å se seg om etter grønnere beite og større muligheter, synes det likevel som at det er "Guds mirakuløse og helbredende kraft, som misjonærene preker og demonstrerer, som er det fremste drivstoffet for oppslutningen", skriver journalisten.⁴

3) Bogafjell ligger i Sandnes kommune og er en nystartet menighet innen Den norske kirke. Oppstarten skjedde etter vedtak i Høyland menighetsråd.
4) Dette er hentet fra NORMEs hjemmeside og handler om Normisjons arbeid i Nepal.

HVA SKAL TIL FOR Å FORSTÅ HVA GUD HOLDER PÅ MED?

Kirken forvalter en stor skatt. Den er kalt til å gjøre sin Herres dypeste ønske kjent for alle.

Samtidig kalles kirken til selv å vokse i kjennskap til ham som kjenner og elsker oss mennesker langt mer enn vi forstår. Det store spørsmålet her er altså: *Hvordan kan kirke og menighet nærme seg Gud sammen med andre søkende mennesker?*

Gud ønsker fellesskap med alle mennesker. Kirken er kalt til å uttrykke dette gjennom ord og handlinger. Hva slags ord og handlinger kan gjøre Guds ønske om fellesskap tydeligere i dag?

Verden er i rask forandring. Derfor må vi hele tiden bevisstgjøre oss selv på hva vi som samfunn i dag er opptatt av. Hva er menneskers lengsler og behov? I tillegg må vi bevisstgjøre oss selv på hvordan Gud møter oss i det nye som skjer. Hvordan skaper Gud nye muligheter når alt forandres?

Hvis vi venter på at ting skal bli bedre, at livet og omstendighetene skal forandre seg, står vi i fare for å glemme at Gud allerede er her, at han er nær oss og arbeider med oss. Gud er i arbeid hele tiden, han handler med oss og blant oss og finner stadig nye veier med og for sitt budskap.

Å søke Gud i bønn og stillhet hjelper mennesker til å få nye perspektiv på Gud og seg selv. En får se seg selv og hverandre i Guds øyne. På vei mot en erkjennelse av hvor elsket og verdifull en er i Guds tanke vil det vokse fram et ønske om at alle skal få se den skatten en selv oppdager mer og mer av. Å sette av tid til å grave fram Guds skatter er en lang øvelse. Jo mer tid vi bruker, jo mer av skatten vil vi finne.

JESAJA 49,1–6: JEG GJØR DEG TIL ET LYS FOR FOLKESLAG

*Hør på meg, dere fjerne kyster,
lytt, dere folk langt borte!
Fra mors liv av har Herren kalt meg,
før jeg ble født, har han nevnt mitt navn.
Han har gjort min munn til et kvast sverd
og skjult meg i skyggen av sin hånd.
Han har gjort meg til en spiss pil
og holder meg gjemt i sitt koger.
Han sa til meg: «Du er min tjener, Israel,
på deg vil jeg vise min herlighet.»
Men jeg sa: «Jeg har strevd forgjeves,
til ingen nytte har jeg brukt opp min kraft.
Min rett er likevel hos Herren,
min lønn er hos min Gud.»
«Og nå,» sier Herren,*

*som fra jeg var i mors liv
har formet meg til sin tjener
for å føre Jakob tilbake til ham
og samle Israel hos ham
– jeg er æret i Herrens øyne,
min Gud er blitt min styrke,
«det er ikke nok at du er min tjener
som skal reise opp igjen Jakobs stammer
og føre de bevarte av Israel tilbake.
Jeg gjør deg til et lys for folkeslag,
så min frelse kan nå til jordens ende.»*

"Jeg har strevd forgjeves", sa Guds tjener. Tjeneren har forgjeves forsøkt å nå ut med Guds budskap. Mange menigheter og bedehus-forsamlinger kjenner seg antakelig igjen i dette i dag. De bruker mange krefter, men menigheten vokser likevel ikke.

Hva svarer Gud sin tjener i denne situasjonen? Sier han: Ja, du har rett, det nytter ikke å streve mer, eller: "Du har ikke strevd nok"? Gud svarer med å gi tjeneren en enda større oppgave: "Det er ikke nok at du er min tjener som skal reise opp igjen Jakobs stammer og føre de bevarte av Israel tilbake. Jeg gjør deg til et lys for folkeslag, så min frelse kan nå til jordens ende".

Hvordan oppleves det å få en enda større oppgave når du ikke føler du har lykket med den du først fikk? Er ikke det et paradoks? Kanskje var det Guds måte å bekrefte overfor sin tjener at han ikke mislyktes i sin oppgave. Tjenerens oppgave var å gå ut med Guds budskap. Resultatet av det stod ikke han ansvarlig for. Som kirke skal vi trofast så og plante, men det er Gud som gir vekst.

Ved at Guds tjener tok på seg en stedfortredende lidelse, skulle folkeslagene få sin frelse. I Filipperbrevet finner vi en av kirkens eldste sanger. Der bruker Paulus disse ordene om Jesus: "Han gav avkall på sitt eget, tok på seg en tjeners skikkelse, og ble mennesker lik ... han fornedret seg selv og ble lydlig til døden, ja, korsets død." (Fil 2, 7-8)

Tidligere ble kirken utbredt i kjølvannet av kolonialisering og "kristne lands" og myndigheters maktinnflytelse. Når kirken mister makt blir den kanskje mer troverdig? Da arbeider den under de samme forutsetningene som Jesus en gang gikk inn i: Den lidende og medlidende tjeners kår.

Peter skriver i sitt brev at vi lever som fremmede i verden (1 Pet 2,11). Som kristne er vi et annerledes folk midt i samfunnet og fellesskapet med de som ikke tror. Kirken er sendt til verden, slik Jesus var det (Joh 20,21). Den er ikke til for sin egen del. Den må som sin Herre bøye seg ned og tjene. Kirken eier en stor skatt, men skatten er skjult i skrøpelige leirkar (2 Kor 4,7). Et leirkar var ofte tynnvegget og fullt av sprekker som slapp lyset gjennom. Slik vil kirken være et lys for folkeslagene.

Men en gang skal Guds herlighet åpenbares fullt ut. Kristus-hymnen i Filipperbrevet slutter ikke med fornedrelsen, men med opphøyelsen: *Derfor har Gud høyt opphøyet ham og gitt ham navnet over alle navn, for at hvert kne skal bøye seg i Jesu navn, i himmelen, på jorden og under jorden, og hver tunge bekjenne: Jesus Kristus er Herre, til Gud Faders ære!* (Fil 2,9-11)

SPØRSMÅL TIL SAMTALE

1. Se på illustrasjonen på side 12. Hvordan ville dere reagere om Norge fra nå av ble betraktet som en misjonsmark?
2. Ordet frelse er dannet av "fri hals" og henspiller på slaven som blir fri ved at lenken tas av halsen hans/hennes. Trenger vi frelse i Norge i dag? Hva trenger vi å frelles fra/til?
3. Kirken er til fordi Gud vil at alle mennesker skal bli frelst. Hvordan blir dette tydelig i vår menighet?
4. Gud har satt kirken i bevegelse for å nå ut med evangeliet både i lokalmiljøet og like til jordens ender. Er det noe som hindrer denne bevegelsen her hos oss?

TEGN

Tegn deres menighet som et tre med tre grener. Skriv disse navnene på grenene:

1. Ånd
2. Sjæl
3. Kropp

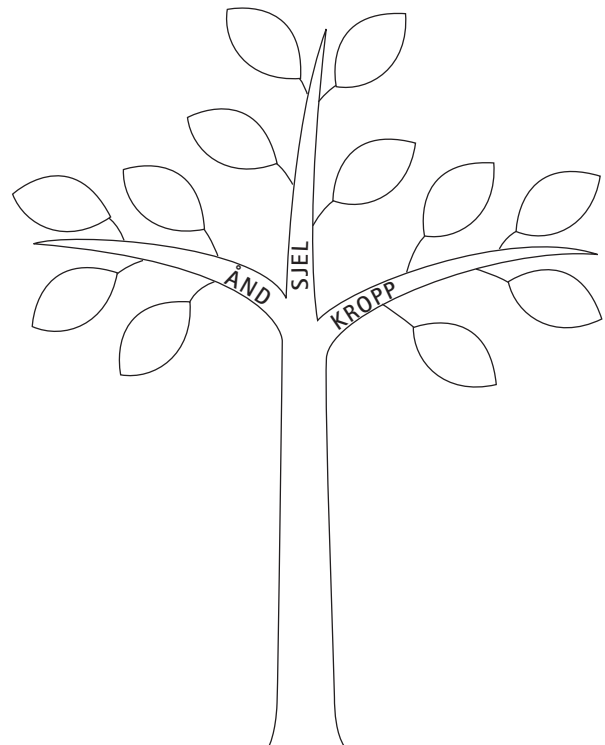
Tegn kvister med blader på hver gren. I hvert blad må det være plass til å skrive noen ord.

- I bladene på den grenen som heter Ånd navngir du det menighetsarbeidet som er ment å gi næring til ditt innerste rom.

- Det som gir næring til dine følelser og tanker skriver du i bladene på den grenen som heter Sjæl.
- Det som gir vedlikehold til kroppen og sansene skriver du i bladene på den grenen som heter Legeme.

Hvor er det flest blader?

Farg de bladene grønne som du mener illustrerer at menigheten er med på å oppfylle Guds misjon. Hvis du tør, farg de bladene brune som du mener ikke illustrerer dette og til slutt, for de modigste: Er det noen kvister dere burde hogge av og pøde inn på nytt?

FYLL UT

Hver for dere: Tenk på den menigheten/ forsamlingen du selv kjenner best. Kryss av for sant der du mener menigheten oppfyller påstanden, tilsvarende for usant der den ikke gjør det og delvis

sant ved det som noen ganger kan være det, andre ganger ikke. Velg 3 påstander du har krysset av som usanne eller delvis sanne som du skulle ønske var sanne. Begynn å be om at de må bli det og snakk med andre om hvordan det kan skje.

PÅSTAND	Sant	Usant	Delvis sant
Menigheten vår har mange arrangementer med lav terskel som gjør det lett og attraktivt for folk å komme.			
Menighetens fellesskap er så godt at andre har lyst til å ta del i det			
Menighetens medlemmer slipper lett til med sine evner og nådegaver			
Det som skjer i menigheten, skjer i hovedsak på initiativ fra medlemmene, og staben legger til rette for disse initiativene			
Menigheten vår ser seg selv som sendt av Kristus til verden			
Menigheten vår driver oppsøkende virksomhet			
Menigheten vår tar aktivt del i lokalmiljøet og samarbeider med idrettsforeninger og andre lag for å fremme gode verdier			
Menigheten vår driver med celledeling. (Alle som vil, får være med i en mindre gruppe og når den blir stor, deler den seg i to.)			
Menighetens medlemmer vitner om evangeliet gjennom sin oppførsel, tro og evne til å skape tilhørighet			
Menigheten vår har en tydelig og Kristus-sentrert forkynnelse			
Holdninger som ærlighet og ydmykhet preger menighetens medlemmer			
Det legges stor vekt på bønnens betydning i menighetslivet			
Menighetens medlemmer har denne holdningen: "Jeg har en rolle å spille der jeg kan prege miljøet rundt meg. Jeg tror Den Hellige Ånd bruker meg og min menighet til å fremme Guds plan."			

BØNN

Jeg vil takke deg, Herre, av hele mitt hjerte og fortelle om alle dine under. Jeg vil glede og fryde meg i deg og lovsynge ditt navn, du Høyeste. Amen.

Salme 9, 2-3

"I hans navn skal omvendelse og tilgivelse for syndene forkynnes for alle folkeslag."

Lukas 24,47

Hva i all verdens land og riker er kirken og menighetene til for?

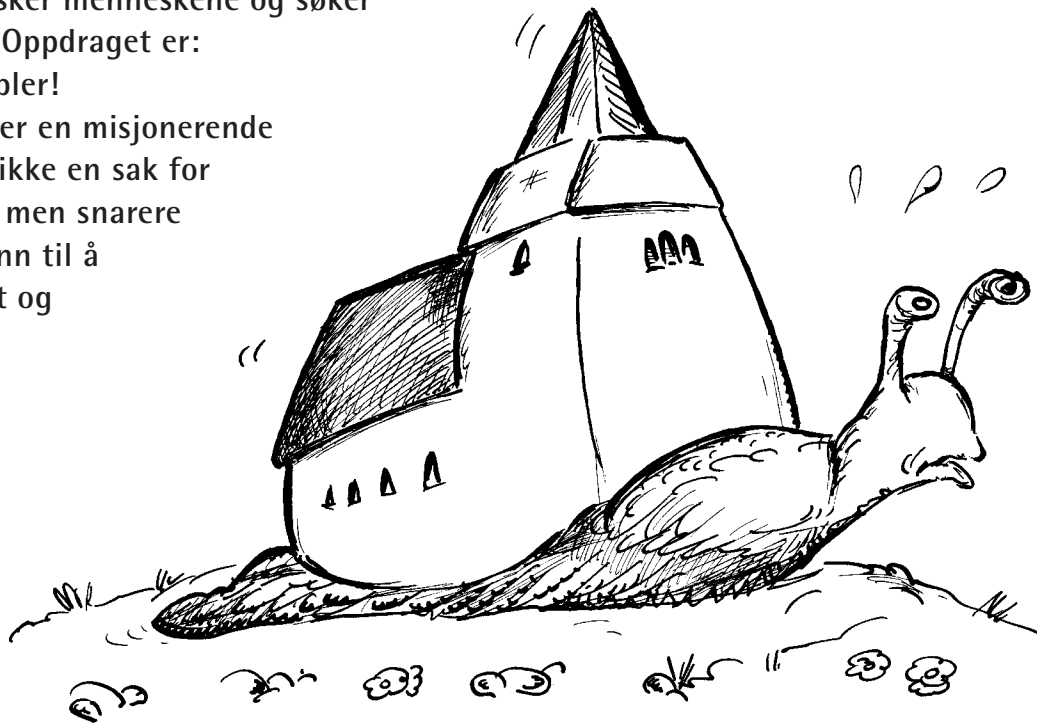
Kirken er i bevegelse.

Den kristne kirke er til for at Gud skal nå ut til mennesker over hele verden. Den bevegelsen han selv satte i gang da han kom til jorden, fortsetter han gjennom sin kirke. Ved sitt nærvær, sine ord og sine handlinger skal de kristne menighetene vitne om den Gud som elsker menneskene og søker

felleskap med dem. Oppdraget er:

Gjør alle til Jesu disipler!

En kristen menighet er en misjonerende menighet. Misjon er ikke en sak for spesielt interesserte, men snarere kirkens viktigste grunn til å være til – både lokalt og globalt.

Pål Kjetil Bjørn

VISSTE DU AT

Nord-Rana menighet involverer hele bygda i sitt misjonsprosjekt? De har i mange år hatt et misjonsprosjekt på Madagaskar. Prosjektet har engasjert bredt i hele menigheten og engasjert lokalsamfunnet gjennom barnehager, skoler, næringsliv og kommune. Mange fra menigheten har besøkt Madagaskar og det har vært gjensitt, blant annet med kommunal middag. Menigheten snakker om "den usynlige brua" som har bygd ned grenser mellom mennesker, ikke bare på Madagaskar og i Nord-Rana, men også i menigheten og lokalsamfunnet. Soknepresten mener at prosjektet "har bidratt til å legitimere menigheten i lokalsamfunnet".

I ALL VERDEN

"Jeg har vært veldig resistent mot misjon. Men Gud har vist meg at misjon handler om andre ting enn pengeinnsamlinger. Misjon handler om at mennesker møter Jesus, at deres liv blir forandret, og at dette kan skje gjennom meg. Jeg har identifisert meg med misjonsbegrepet." Dette sier Anne Margrethe Ree som studerer på Menighetsfakultetet i Oslo.

Hun ønsker å finne ut hva som kan tenne norske ungdommers misjonsengasjement: "Kirken i Østen vokser. Kristne i Østen lever et liv som lukter Jesus. Dette er noe jeg tror norsk ungdom er nysgjerrige på. Som ungdomsleder erfarer jeg tenåringer som er nysgjerrige på hva det vil si å leve med Jesus i hverdagen, hva det vil si at Jesus utfordrer oss, og hvordan vi kan høre hans stemme i dag."

HVA SKAL TIL FOR AT KIRKEN SKAL VÆRE MISJONERENDE?

"Verden har forandret seg, men kirken har i veldig stor grad blitt stående der den er. Klærne våre, bilene våre og husene våre tilhører den tiden vi lever i. Kirken er gått ut på dato for lenge siden." ⁵

Vi kan være enige eller uenige i sitatet ovenfor. Men det er ikke sant, er det vel? Kirken gjør stadig forsøk på å være annerledes og aktuell. I 1990-årene har det vært en stor interesse for ulike typer menighetsutvikling. Menigheter har forsøkt Alphakurs, Seeker Services, cellebaserte menigheter, kirkevekst-tester m.m.

Men hva gjør egentlig kirken aktuell?

Kirker i Afrika, Asia og Latin-Amerika er i rask vekst. Det er kirker som roper høyt om urett, kirker som viser solidaritet og samfunnsengasjement. Det er kirker som skaper håp og gir trøst, kirker som setter ord på det menneskene er opptatt av. Det er kirker som leder menneskenes rop til Gud og gir livsvilkår til deres åndelige lengsel.

Det kan være lett for oss her i nord å ty til nye metoder som har fungert i andre land når vi ser at kirkesøkningen går ned i landet vårt. Mange av metodene kan være gode. Men kirken trenger egentlig et fornyet syn på seg selv som en misjonerende kirke. Hvorfor misjonerende?

Mange forstår misjon som en avgrenset aktivitet kirken eller misjonsorganisasjonene driver. Det er bare delvis riktig. *Misjon er noe kirken er. Den er sendt. Misjon betyr sendelse. Å være misjonerende betyr å være utsendt.* Gud har satt kirken i bevegelse for å forkynne evangeliet over hele jorden.

En misjonerende kirke er helt enkelt en kirke som ser at den er til for at Guds rike skal bli kjent i verden. Jesus sa: «Tiden er kommet, Guds rike er nær. Vend om og tro på evangeliet!» (Mark 1,15). Dette er også kirkens evangelium.

En misjonerende kirke lærer å kjenne de menneskene den er kirke for og vet på den bakgrunn hvordan den skal formidle Guds budskap til dem. Det å være en misjonerende kirke er slik sett ikke en pakke kirken kjøper, men en reise den foretar. Gamle former og tradisjoner kan ofte være en hindring for denne reisen og føre til at kirken blir stående på stedet hvil. Det skjer når kirken ikke tar konsekvensen av at den lever i en ny tid som krever at den reviderer (gjenser) hva det er å være kirke.

Sammen må vi lete oss fram til nye måter å være en misjonerende kirke på. Dette må vokse fram over tid, både gjennom en større forståelse av vår tid og et dypere fellesskap med Gud. Vi har mye å lære av kirker i sør i denne sammenhengen.

---

5) Sitatet er hentet fra Robert Warren: "Launching a Missionary Congregation". Robert Warren er leder for evangeliseringståret i Den engelske kirke.

1. PETERS BREV 2,4-9: DERE ER EN UTVALGT SLEKT

Kom til ham, den levende stein, som vel ble vraket av mennesker, men er utvalgt og dyrebar for Gud. Vær selv levende steiner som bygges opp til et åndelig tempel! Bli et hellig presteskap, og bær fram åndelige offer som Gud gjerne tar imot, ved Jesus Kristus. For det heter i Skriften:

Se, jeg legger på Sion en hjørnestein, utvalgt og dyrebar; den som tror på ham, skal ikke bli til skamme.

Altså blir den til ære for dere som tror. Men for dem som ikke tror, er den stein bygningsmennene vraket, blitt til hjørnestein, ja, en snublestein og en klippe til fall. Fordi de ikke tror på Ordet, snubler de – det var de bestemt til. Men dere er en utvalgt slekt, et kongelig presteskap, et hellig folk, et folk som er Guds eiendom, for at dere skal forkynne hans storverk, han som kalte dere fra mørket til sitt underfulle lys.

Det er ikke mye som virker kaldere og mer livløst enn en stein. Hvorfor bruker da Peter ordparet "levende steiner?"

Tempelet i Jerusalem symboliserte Guds nærvær, men bestod kun av døde steiner. Jesus viste dem at det var et annet tempel som var viktigere enn det som var bygd opp av stein, nemlig hans eget legeme. Dette legemet måtte knuses for å gi liv til kirkens legeme. Slik en hjørnestein måtte formes og hugges til for å danne grunnlaget for resten av steinene, slik lot Jesus seg forme for kirkens skyld. Kirken er derfor ikke først og fremst et hus. Den er et fellesskap av mennesker, "levende steiner", som bygger på den levende steinen: Jesus.

"Vær levende steiner som bygges opp til et åndelig tempel," lyder ordren. Kirken kalles til å la seg forme for verdens skyld slik hjørnesteinen selv lot seg forme for kirkens skyld. Menigheten er ikke til for sin egen del. Den er ment å være et lys i en mørk verden. Den kan stråle ut både håp og kjærlighet og innby til et varmt og tilgivende fellesskap.

Når en bygger med stein må hver enkelt stein velges omhyggelig ut. Hver enkelt av oss er utvalgt av Gud til å fylle en bestemt plass. Men først sammen danner vi en levende bygning. Sammen skal vi forkynne Guds storverk, ikke alene, men som et fellesskap.

Det var viktig at hjørnesteinen i tempelet var spesielt utvalgt siden alle de andre steinene skulle bygges på denne. Derfor er Jesu nærvær avgjørende for

menigheten. Forholdet til Jesus er grunnleggende for menneskers forhold til Gud. Når menighetens medlemmer holder seg til hjørnesteinen, bygger de

hverandre opp til et åndelig tempel. Da kan menigheten som fellesskap være med å vekke til tro og bringe helhet – slik Jesus gjorde.

SPØRSMÅL TIL SAMTALE

1. Se på illustrasjonen på side 19. Tror du/dere denne tegningen gir et sant bilde av hvordan folk flest ser på menigheten/kirken? Hvordan ønsker du/dere at folk skal se på kirken/menigheten deres?
2. Hvorfor finnes kirken? Hvem er den til for?
3. Er vi en misjonerende menighet? (Definer først hvordan dere forstår ordet: "misjonerende") Hvordan er vi det lokalt her hos oss og hvordan er vi det globalt?
4. Nordstrand menighet har formulert en visjon: "Gjøre Jesus Kristus kjent, trodd, elsket og etterfulgt på Nordstrand." Lommedalen menighet har mottoet: "En åpen dør – inn til det hellige, ut til mennesker." Samtal om disse formuleringene. Har deres menighet en visjonsformulering? Hvis ikke, hvilken vil dere foreslå?

SYND PÅ GUD?

"Det er så synd på Gud, for han har så få som tror på seg. Kan du ikke være så snill å hjelpe ham litt og bli en kristen?" Slik oppfattes ofte det underliggende budskapet i kirkens forkynnelse, i følge Magnus Malm.⁶

Vekker det gjenkjennelse?

Malm kommenterer selv: "Er det noe rart at folk ikke engang oppfatter Gud som en seriøs mulighet? De har vel nok av byrder i livet om de ikke skulle være nødt til å dra på en Gud også!"

BEVISSTGJØRING OM NETTVERK OG FELLESSKAP

Her er 7 kjennetegn på et godt fellesskap:

1. Det er en gruppe som ikke er for stor – folk kjenner navnene på hverandre.
2. Gruppen gir identitet og en følelse av tilhørighet.
3. Å være en del av gruppen er som å være en murstein i en vegg på en bygning. Du har mennesker på hver side av deg; du har mennesker under deg som støtter deg og selv er du under andre for å støtte dem.
4. Gruppen er alltid rede til å motta og ønske nye velkommen. Den får nye til å føle seg hjemme.
5. Gruppen er fleksibel, den tilpasser seg forandringer og slipper nye deltakere til med sine gaver og talenter.
6. Lederne i gruppen er selv en del av fellesskapet heller enn å være utenfra.
7. Du vet uten videre om du tilhører gruppen eller ikke.

Hvis dere er tre grupper, kan dere ta en oppgave hver. Hvis dere bare er en gruppe, kan dere behandle disse tre områdene etter tur. (Finn gjerne andre områder hvis disse ikke passer)

- A. Se for deg menighetsfellesskapet
- B. Se for deg ditt nabolag
- C. Se for deg familien eller arbeidsfellesskapet ditt

Vurdér følgende: Hvilke av disse 7 kjennetegnene karakteriserer hvert av de tre nettverkene ovenfor?

BØNN

Kom, Hellig Ånd, fyll våre hjerter med Guds kjærlighet. La oss være forankret i det Jesus har gjort for oss og ikke i hva vi har gjort for ham! Gjør oss villige til å la oss forme for Guds rikes skyld. Amen.

"... dere skal være mine vitner i Jerusalem og hele Judea, i Samaria og like til jordens ender."
Apostlenes gjerninger 1,8

Hva på kloden har dere tenkt å gjøre for himmelens skyld?

Er deres menighet i bevegelse?

Til og med Stortinget har bestemt at Den norske kirke skal være misjonerende – samt bekjennende, tjenende og åpen.

Det å være misjonerende viser seg både i holdninger og handlinger. Enten menigheten ønsker å bringe evangeliet til naboen eller til verdens ende må

bevegelsen begynne lokalt. Både korte og lange reiser begynner med et første skritt.

Veien går via erkjennelsen av vår vestlige kirkes

fattigdom på åndelig liv til en gjenoppdagelse

av rikdommen i evangeliet. Små konkrete

skritt i en lokal menighet setter

menigheten i bevegelse.

Når skrittene bringer

Guds rike ut til

mennesker gjør

det menigheten

misjonerende.

Hvor misjone-

rende er deres

menighet?

VISSTE DU AT

Av 17 000 folkeslag og folkegrupper på kloden defineres 5 900 til ennå ikke å ha fått en reell sjanse til å høre evangeliet?⁷⁾

I ALL VERDEN

Grønland menighet i Oslo er en menighet som forandrer seg i forhold til menneskene som til enhver tid tilhører menigheten. Aktivitetstilbudene og gudstjenestene varierer fordi menigheten ønsker å være til for de menneskene den er satt til å virke

blant. Menigheten tar opp i seg nye tradisjoner og nye metoder og ønsker til enhver tid alle velkommen.

Ingen er uverdige og forskjeller er til berikelse. I

Grønland har de to visjoner:

- 1) Respekt for andres tenkning
- 2) Vilje til å vise kristent sinnelag og kristen omsorg

Nylig er det bestemt at menigheten skal være en internasjonal menighet i Oslo. Dette skjer nettopp fordi menigheten tar den lokale konteksten på alvor, og i Grønland er det nå et stort og godt internasjonalt miljø.

7) Statistikken er hentet fra Joshua Project. Ulempen er at den teller antall folkegrupper mht landegrenser, dvs. et folkeslag kan telles to ganger hvis det befinner seg i to ulike land. Samtidig er det sant at samme folkeslag ikke har fått en reell sjanse til å høre evangeliet så lenge de bor der de bor. Mer om statistikken finner du på: www.joshuaproject.net

HVA SKAL TIL FOR AT MENIGHETEN SKAL VÆRE MISJONERENDE?

Mange reagerer negativt på misjon. De synes folk må få lov å tro det de tror og at religion har såpass mye å si for kulturen at det vil være vanskelig å drive misjon i andre land uten å ødelegge deres kultur.

Alle kulturer er i konstant endring og har både byggende og mindre gode sider. I møte med andre kulturer lærer vi fort at norsk ikke alltid er best. Det er en nyttig lekse. Å drive misjon er å utsette seg selv for stadig læring og avlæring, fornyelse og omdanning. Vi vokser når vi deler. Andre har alltid noe å gi oss. Midt i dette skal vi forvalte Guds mangfoldige nåde overfor alle mennesker. Gud kaller oss både inn til seg og ut til alle. Å si ja til misjon er å si ja til en reise der vi vil oppdage at Gud også gjør veldig mye

med oss selv og våre egne holdninger.

"Start med kirken og misjonen går sannsynligvis tapt. Start med misjonen og kirken vil bli funnet," sies det i en rapport fra en gruppe som har arbeidet med kirkeplanting i England⁸. De har undersøkt en del menigheter for å finne ut hvorvidt disse har en misjonerende holdning eller ikke. Det viktigste for en misjonerende kirke er i følge rapporten å lytte til to ting samtidig: både kirkens tradisjon og kulturen man lever i. Som kristen menighet kommer vi ikke tomhendt. Vi bærer med oss en tradisjon og et budskap. Men både tradisjonen og budskapet må tilpasses den kulturen menigheten er en del av. Misjonerende menigheter lytter både til verden og til Gud.

Flere menigheter synes de har mange gode tilbud til de som bor i bygda. De som bor i bygda opplever på sin side at det ikke er lett å ta del i disse tilbudene. Ofte oppleves menighetens aktiviteter som lukkede selv om de er ment å være åpne og inkluderende.

Det er en stor jobb å gjennomtenke hvem man er menighet for og hvilke holdninger og aktiviteter som trenger forandring for å være et tegn på at Guds evangelium er for alle. Kanskje tenker menigheten at den vil møte andres lengsel og setter i gang tiltak for å oppnå dette. Mon menigheten heller burde tenke at den skal slå følge med de lengtende dit lengselen møtes?

8) Fra "Mission Shaped Church" – en betenkning og rapport skrevet til Church of England's "kirkemøte" 2004, om kirkeplanting og nye kirkeformer. Side 116.

APOSTLENES GJERNINGER 10, 1–34: NÅ FORSTÅR JEG VIRKELIG...!

I Cæsarea bodde en mann ved navn Kornelius, som var offiser ved Den italiske bataljon. Han var en from mann, og både han og familien hørte til dem som trodde på jødernes Gud. Han gav ofte almisser til folket og bad stadig til Gud. En dag omkring den niende time hadde han et

syn. Han så tydelig en Guds engel som kom inn til ham og sa: «Kornelius!» Kornelius stirret forferdet på ham og sa: «Hva vil du, herre?» Engelen svarte ham: «Dine bønner og almisser har steget opp til Gud, så han er blitt minnet om deg. Nå skal du sende noen menn til Jaffa for å hente en mann ved navn Simon, også kalt Peter. Han er gjest hos garveren Simon, som bor i et hus nede ved sjøen.» Da engelen

som talte til ham, var borte, tilkalte han to tjenere og en gudfryktig soldat, en av hans oppassere. Han forklarte dem saken og sendte dem av sted til Jaffa.

Dagen etter, mens de var underveis og nærmet seg Jaffa, gikk Peter opp på taket for å be; det var ved den sjettede time. Han ble sulten og ville spise. Da de holdt på å lage maten, kom han i henrykkelse og fikk et syn. Han så at himmelen hadde åpnet seg, og at noe dalte ned; det så ut som en stor duk som ble senket ned mot jorden etter de fire hjørnene. I den var alle slags dyr som lever på jorden, firbente, krypdyr og himmelens fugler.

Og en røst talte til ham: «Peter, ta for deg, slakt og spis.» Men Peter svarte: «Det kan jeg ikke, Herre. For jeg har aldri spist noe vanhellig og urent.» For annen gang talte røsten til ham: «Det som Gud har sagt er rent, må ikke du kalle urent.» Dette hendte tre ganger, og så ble duken tatt opp til himmelen igjen.

Mens Peter ennå var usikker på hva dette synet skulle bety, kom utsendingene fra Kornelius. De hadde spurt seg fram til Simons hus og stod nå foran porten. De ropte inn og spurte om Simon med tilnavnet Peter var gjester. Peter tenkte fremdeles på synet da Ånden sa: «Tre menn spør etter deg. Skynd deg og gå ned; du skal følge med dem uten å betenke deg, for jeg har sendt dem.»

Peter gikk ned til mennene og sa: «Det er meg dere spør etter. Hvorfor er dere kommet hit?» De svarte: «Vi er sendt av offiseren Kornelius, en rettskaffen og gudfryktig mann som hele det jødiske folk har bare godt å si om. Han har fått et budskap fra en hellig engel som sa at han skulle hente deg til sitt hus og høre hva du har å si.» Så bad Peter dem inn, og de var hans gjester.

Neste dag gav han seg på vei sammen med dem, og noen av brødrene fra Jaffa fulgte med. Dagen etter nådde de Cæsarea. Kornelius ventet på dem og hadde bedt sammen sine slektninger og nærmeste venner. Da Peter skulle gå inn, kom Kornelius ham i møte og kastet seg for føttene hans og tilbød ham. Men Peter reiste ham opp og sa: «Reis deg, jeg er også bare et menneske.» Peter samtalte med ham mens de gikk inn, og han så at mange mennesker hadde samlet seg. Han sa til dem: «Dere vet at det er forbudt for en jøde å være sammen med eller besøke noen fra et annet folk. Men Gud har vist meg at jeg ikke har lov å si at noe menneske er vanhellig eller urent ...» Kornelius sa da: « ... Nå er vi alle samlet for Guds ansikt og vil høre alt som Herren har pålagt deg å si.» Peter begynte da å tale: «Nå forstår jeg virkelig at Gud ikke gjør forskjell på folk, men tar imot enhver som frykter ham og gjør rett, hva folkeslag han enn tilhører.»

I Peters religiøse ryggmarg satt en forståelse av at han ville bli uren om han var sammen med folk av en annen tro. Gud, derimot, betrakter alle sine skapninger som rene og alle mennesker som likeverdige. Dette hjalp han Peter til å se, selv om det satt langt inne. Selv Peter måtte ha gjentatte bekreftelser for å forstå hva Gud ville.

Peter var den klippen Jesus ville bygge sin kirke på (Matt 16,18) og det som skjer med Peter blir som et symbol på hva Gud vil med kirken. Fortellingen om synet Peter så, forteller oss at før evangeliet kunne nå videre ut i verden, måtte kirken forandre seg. Peter forandret holdning i forhold til hvordan han tidligere hadde betraktet andre folkeslag. Det var nødvendig for at evangeliet skulle bli forkynt i hele verden.

Finnes det noen situasjoner der vi som menighet forandrer oss for evangeliets skyld?

Menigheten består av mange enkeltpersoner som Gud hver for seg har skapt i sitt bilde. Han ser på hver enkelt av oss mennesker som fullverdige skapninger og ønsker ikke at noen skal gå rundt med mindreverdighetsfølelse. Han sier til deg og meg: "Jeg har skapt deg verdig, så du skal ikke kalle deg uverdige." Slik ser Gud på oss, og slik skal vi se på hverandre. Vi er likeverdige skapninger, utvalgte og dyrebare for Gud.

Vi i Vesten har ikke noe fortrinn fremfor mennesker i sør og øst - selv om vi lever som om vi hadde det. Vår levestandard fører til at andre må leve under fattigdomsgrensen. Å fremme Guds rike er også å fremme rettferdighet og likeverd for alle mennesker.

Hva må befinne seg på den duken Gud sender ned til oss for at vi skal kunne forplikte oss til et enklere og mer rettferdig levesett?

SPØRSMÅL TIL SAMTALE

1. Se på illustrasjonen på side 25. Er det bevegelse i deres menighet? Hva skaper bevegelsen? I hvilken retning går den?
2. I området der du bor, hvilke radikalt nye tiltak ville kunne utvikles for mennesker som nå for tiden ikke er mye i kontakt med kirken? (Vær realistiske)
3. Hvilke elementer i gudstjenesten kan fremme misjon i din lokale sammenheng? Hvilke sider ved liturgi og gudstjeneste kan hindre misjon?
4. "Start med kirken og misjonen går sannsynligvis tapt. Start med misjonen og kirken vil bli funnet." (Øverst på side 27). Hva betyr det i praksis å starte med misjon og ikke med kirke?
5. Hva gjør deres menighet for å ivareta oppdraget med å gjøre mennesker til Jesu disipler i hele verden?

EN ULYKKE?

- Ser du på misjonsbefalingen som en ulykke?
- Ja. Fordi den som få andre ting inviterer til overmennesketenkning. Det å skulle tro om seg selv at man har funnet noe som ingen andre har funnet, og som alle andre burde finne, det er skummelt. Veldig skummelt. Og jeg synes historien om hva misjons-

befalingen har gjort er en bekreftelse på det. Dette sa Bjørn Eidsvåg til Bergens Tidende høsten 2004. Hva mener du/dere?

Å REDUSERE OG FORENKLE

Hvordan få en ny forståelse av hvorfor kirken er til og hvem den er til for? Kanskje er det viktig å redusere aktiviteter og forenkle strukturer. Svar på følgende spørsmål i lys av hensikten/visjonen til din/ deres menighet.

1. Hvilke aktiviteter mener du kunne vært dropet?
2. Hvilke strukturer kunne forenkles?

Å GÅ INN UNDER EN FORPLIKTELSE

Menighet i bevegelse ønsker å fornye og utvikle misjonerende holdninger og praksis i kirken. En effektiv måte å skape ny praksis på er å gå inn under en forpliktelse. Ville det være en idé å gå sammen om å forplikte seg til en eller flere av tiltakene nedenfor? Dette kan praktiseres over en overkommelig tidsperiode som dere blir enige om dere imellom.

- Gi en viss prosent av lønnen til menigheten og/ eller misjon i Norge eller andre land

- Praktisere gjestfrihet, for eksempel ved å invitere en nabo på middag en gang i måneden
- Finne et visst antall menighetslemmer som kan be for en person hver i et annet land. Noen har prøvd dette og senere møtt mennesker de har vært med å be for. Det har gjort inntrykk. Misjonsorganisasjonene kan være hjelpelige med å finne personer dere kan be for.
- Lese en tidebønn minst en gang hver dag eller be bønnen nedenfor (formulert av kirkefaderen Origenes) hver morgen når du står opp.

BØNN

*Allmektige Far, vi påkaller din barmhjertighet til ikke bare å høre Ordet, men til også å leve etter det. Vi ber om at alt som ikke er av deg må senkes i dine dype vann, og at du vekker til liv det som bare kan vekkes gjennom Jesus, vår Herre og hans hellige Ånd. Hans er æren gjennom alle tider.
Amen.*

Hengivelse

Herre, Jesus Kristus,
jeg gir deg mine hender
så jeg kan gjøre ditt verk.

Jeg gir deg mine føtter
så jeg kan vandre din vei.

Jeg gir deg mine øyne
så jeg kan se med ditt blikk.

Jeg gir deg min tunge
så jeg kan tale med din stemme.

Jeg gir deg mine tanker
så du kan tenke i meg.

Jeg gir deg min ånd,
så du kan be i meg.

Fremfor alt gir jeg deg mitt hjerte
så du, også i meg, kan elske din Far
og hele menneskeslekten.

Helt og holdent
gir jeg deg meg selv,
så du kan vokse i meg,
så du kan leve, arbeide og be i meg.

Amen